

การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำโดยใช้แบบฝึกสาระการเรียนรู้ภาษาไทยนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านกะเตียด ตำบลสองคอน อำเภอโพธิ์ไทร
จังหวัดอุบลราชธานี

Development of Spelling Skills Using Thai Language Learning Exercises
for Grade 3 Students at Ban Katiat School Songkorn Subdistrict
Photichai District Ubonrachathani Province

สนอง หินอ่อน

Sanong Hin-on

พีรพงษ์ แสนสิง

Pirapong Saensing

วีรพงษ์ พิจารณ*

Werapong Pijarn*

e-mail: Sanong2022@gmail.com

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ การสอนทางด้านศึกษาศาสตร์ โดยมีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อพัฒนาและเปรียบเทียบ ผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านกะเตียด โดยใช้แบบฝึกวิชาภาษาไทยเรื่องการเขียนสะกดคำ ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงปริมาณแบบ กึ่งทดลอง ใช้กลุ่มเป้าหมายเป็นนักเรียน จำนวน 25 คน เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน และหลังเรียนโดยใช้เกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 ผลการวิจัย พบว่า การพัฒนาประสิทธิภาพ ของแบบฝึกสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สามารถหาประสิทธิภาพได้ 81.30/82.04 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/80 ผลการเปรียบเทียบการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกสาระการ เรียนรู้ภาษาไทย พบว่า หลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ .05

คำสำคัญ : การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำ, นักเรียนชั้นปีที่ 3,
แบบฝึกสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

Abstract

This research study is part of classroom research aimed at improving teaching and learning skills in education. The research objectives are to develop and compare the spelling achievement of third-grade students at Ban katiat School by using Thai language exercises focused on spelling. A quasi-experimental quantitative research method was employed, with a target group of 25 students. The study compared pre-test and post-test results using an 80/80 efficiency criterion. The research findings revealed that the development of the Thai language learning exercises achieved an efficiency score of 81.30/82.04, meeting the set criterion of 80/80. The comparison of learning outcomes showed that the post-test scores were significantly higher than the pre-test scores at the .05 level.

Keywords : Development of spelling skills, Student grade 3,
Thai Language Learning exercises

บทนำ

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย อีกทั้งยังเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน คนไทยจะต้องทำความเข้าใจและศึกษาหลักเกณฑ์ทางภาษา หมั่นฝึกฝนให้มีทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียนภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพ เพื่อนำไปใช้ในการสื่อสารการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ และการสร้างความเข้าใจอันดีต่อกันให้เกิดประโยชน์แก่ตนเอง ชุมชน สังคมและประเทศชาติ ดังนั้นภาษาไทยจึงเป็นสมบัติของชาติที่ควรค่าแก่การเรียนรู้อนุรักษ์และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2552) กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดให้วิชาภาษาไทยเป็นวิชาบังคับอยู่ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยกำหนดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเป็นกลุ่มที่มุ่งส่งเสริมทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง ดังนี้

การอ่าน การอ่านออกเสียงคำ ประโยค การอ่านบทร้อยแก้ว คำประพันธ์ชนิดต่าง ๆ การอ่านในใจเพื่อสร้างความเข้าใจ และการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ความรู้จากสิ่งที่อ่าน เพื่อนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

การเขียน การเขียนสะกดตามอักขรวิธี การเขียนสื่อสาร โดยใช้ถ้อยคำและรูปแบบต่าง ๆ ของการเขียน ซึ่งรวมถึงการเขียนเรียงความ ย่อความ รายงานชนิดต่าง ๆ การเขียนตามจินตนาการ วิเคราะห์วิจารณ์ และเขียนเชิงสร้างสรรค์

การฟัง การดู และการพูด การฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ การพูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก พูดลำดับเรื่องราวต่าง ๆ อย่างเป็นเหตุเป็นผล การพูดในโอกาสต่าง ๆ ทั้งเป็นทางการและไม่เป็นทางการ และการพูดเพื่อโน้มน้าวใจ

หลักการใช้ภาษาไทย ธรรมชาติและกฎเกณฑ์ของภาษาไทย การใช้ภาษาให้ถูกต้องเหมาะสมกับโอกาสและบุคคล การแต่งบทประพันธ์ประเภทต่าง ๆ และอิทธิพลของภาษาต่างประเทศในภาษาไทย

วรรณคดีและวรรณกรรม วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อศึกษาข้อมูล แนวความคิด คุณค่าของงานประพันธ์ และความเพลิดเพลิน การเรียนรู้และทำความเข้าใจ บทเห่ บทร้องเล่นของเด็ก เพลงพื้นบ้านที่เป็นภูมิปัญญาที่มีคุณค่าของไทย ซึ่งได้ถ่ายทอดความรู้สึกรักชาติ ค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณี เรื่องราวของสังคมในอดีต และความงามของภาษา เพื่อให้เกิดความซาบซึ้งและภูมิใจ ในบรรพบุรุษที่ได้สั่งสมสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2552)

จากเหตุผลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า ครูต้องสอนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพตามจุดประสงค์ของหลักสูตรนั้น คือผู้สอนต้องสอนให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาไทยในการติดต่อสื่อสารได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ จึงมีความจำเป็นต้องฝึกฝนทักษะพื้นฐานให้สัมพันธ์กันทั้ง 5 ด้าน คือ การอ่าน การเขียน การฟัง การดู และการพูด หลักภาษา วรรณคดีและวรรณกรรม ทักษะการเขียนมีความสำคัญต่อการเรียนการสอนภาษาไทยมากเพราะเป็นการถ่ายทอดความคิด เป็นการพัฒนาทางความคิด สติปัญญา และทัศนคติ การเขียนที่ดีสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันอย่างมีประสิทธิภาพ โดยผู้เรียนสามารถสร้างเสริมประสบการณ์ได้ตั้งแต่เริ่มเข้ามาอยู่ในระบบการศึกษาในโรงเรียนโดยครูผู้สอนต้องสอนให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้ถูกต้องทำให้ผู้เรียนมีทักษะทั้ง 4 ด้าน คือการฟังพูด อ่าน และเขียนสัมพันธ์กัน (อัจฉรา ชิวพันธ์, 2538) และเนื่องจากลักษณะของภาษาไทยที่มีพยัญชนะ 44 ตัว แต่มีเสียงเพียง 21 เสียงทำให้คำภาษาไทยมี

เสียงพ้องกัน แต่มีความหมายต่างกันเป็นจำนวนมาก ซึ่งถ้าจำหลักเกณฑ์ในการเขียนไม่ได้ ก็มักจะเขียนสะกดคำผิดใช้คำไม่ถูกต้องทำให้ความหมายผิดไป สื่อสารกันไม่เข้าใจ โดยสาเหตุหนึ่งที่ทำให้นักเรียนเขียนสะกดคำผิดอาจเนื่องมาจากมีประสบการณ์ผิด การไม่ทราบความหมายที่แท้จริงของคำที่เขียน การออกเสียงผิด การเดา (สุนันทา ไสร็จ, 2538) และครูมักละเลยเมื่อพบว่า นักเรียนเขียนสะกดคำผิด ไม่พยายามชี้แนะให้นักเรียนเห็นความสำคัญในการสะกดคำให้ถูกต้อง (ประเทิน มหาจันทร์, 2539)

ดังนั้น การเขียนจึงเป็นรากฐานในการเรียนวิชาต่าง ๆ จะต้องเขียนให้ถูกต้องตามอักขรวิธี ถ้าหากเขียนคำผิดพลาด คลาดเคลื่อนหรือบกพร่องก็จะทำให้ความหมายของคำเปลี่ยนไป และจากการประเมินปัญหาด้านการเรียนการสอนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านกะเตียด ตำบลสองคอน อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดอุบลราชธานี พบว่า นักเรียนมีปัญหาในด้านการเขียนสะกดคำ ซึ่งสังเกตได้จากการตรวจงานในสมุดงานนักเรียน การเขียนตามคำบอก การเขียนสะกดคำของนักเรียนยังไม่ถูกต้อง โดยเฉพาะนักเรียนในระดับประถมศึกษาที่ได้เรียนรู้คำศัพท์ต่าง ๆ มากพอสมควรก็ยังมีข้อผิดพลาดในการเขียน และไม่สามารถเขียนคำศัพท์เหล่านั้นได้ถูกต้อง ทั้งนี้อาจเกิดจากสาเหตุหลายประการ เช่น การรับเอาตัวอย่างที่ผิด ๆ จากสิ่งแวดล้อมภายนอกมาเป็นแบบอย่างในการเขียนสะกดคำ โดยเฉพาะสื่อสารมวลชนและสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ เช่น โทรทัศน์ ป้ายโฆษณา หนังสือพิมพ์ จะเห็นได้ว่าการเขียนสะกดคำภาษาไทยผิดอยู่เสมอ และมักถูกปล่อยปละละเลย ไม่มีการแก้ไขให้ถูกต้อง โดยเฉพาะเรื่องการใช้อักษรพยัญชนะ การใช้ ข, ทร การใช้บัน และ รร (ร หัน) คำพ้องเสียง และคำประวิสรรชนีย์ เป็นต้น หากไม่รีบแก้ไข จะทำให้เกิดผลเสียหายต่อบุคลากรของชาติได้ในอนาคต การเขียนสะกดคำผิดนั้นนอกจากสาเหตุดังกล่าวแล้ว ยังมีสาเหตุสำคัญอีกคือ ครูและวิธีสอนของครู เช่น ครูไม่มีวิธีการที่จะทำให้ให้นักเรียนเห็นความจำเป็นของการเรียนภาษาของตนเอง ครูละเลยในเรื่องความเอาใจใส่ หรือครูขาดความพยายามที่จะค้นคว้าวิธีการสอนใหม่ ๆ ที่ได้ผล เช่น การผลิตอุปกรณ์ที่เหมาะสมกับเนื้อหาและผู้เรียน ไม่มีแบบฝึกหัดเพื่อฝึกทักษะต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเขียนสะกดคำถ้าครูสอนเพียงให้นักเรียนเขียนตามคำบอกลงในสมุดแล้วให้นักเรียนเขียนแก้คำผิดซ้ำกันหลาย ๆ ครั้งจะก่อให้เกิดความเบื่อหน่าย

ดังนั้น วิธีสอนของครูจึงเป็นเรื่องที่สำคัญมาก ครูควรพยายามหาวิธีสอนและหากิจกรรมในการสอนเขียนสะกดคำที่หลากหลาย เพื่อช่วยให้นักเรียนเกิดทั้งความรู้และความสนุกสนานในการเรียนรู้ อีกทั้งเป็นการจูงใจให้นักเรียนเกิดทัศนคติที่ดีต่อวิชาภาษาไทย

และรักที่จะเรียนวิชาภาษาไทยสืบไป การฝึกทักษะทางภาษานั้นจะอาศัยเฉพาะแบบเรียนและแบบฝึกในบทเรียนเพียงอย่างเดียวยังไม่พอ การสร้างแบบฝึกเพื่อฝึกทักษะหลังจากที่เรียนเนื้อหาในบทเรียนไปแล้วเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้เพราะแบบฝึกมีประโยชน์ต่อการเรียนการสอน และยังเป็นสิ่งที่ช่วยเสริมให้ทักษะทางภาษาคงทนอีกด้วย การสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำเป็นการจัดกิจกรรมที่สนองความแตกต่างระหว่างบุคคล ผู้เรียนต้องลงมือทำกิจกรรมด้วยตนเองตามความสามารถ ซึ่งวิธีการเหล่านี้จะทำให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบ ตรงต่อเวลาและมีความเชื่อมั่นในตนเอง นอกจากนี้ยังปลูกฝังให้นักเรียนรู้จักการทำงานอย่างมีระบบระเบียบและทำงานเป็นขั้นเป็นตอน การเรียนการสอนสะกดคำนั้นต้องอาศัยการฝึกฝนอย่างถูกวิธีฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ จึงจะทำให้เกิดความแม่นยำ ความชำนาญ และคล่องแคล่วสามารถนำความรู้และทักษะไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ นอกจากนี้การใช้แบบฝึกยังเป็นการทบทวนความเข้าใจให้แก่เด็ก และเป็นอุปกรณ์ที่ครูจะใช้พัฒนาการเขียนหรือแก้ไขข้อบกพร่องเรื่องการเขียนสะกดคำของเด็กได้อย่างหนึ่ง

จากสภาพปัญหาที่พบดังกล่าว ผู้วิจัยจึงเห็นว่า การเขียนสะกดคำเป็นปัญหาที่ต้องได้รับการพัฒนาและปรับปรุงแก้ไข โดยการศึกษาในครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนาแบบฝึกการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านกะเตียด ตำบลสองคอน อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดอุบลราชธานี ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 และเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการเขียนสะกดคำโดยมีแนวทางในการพัฒนาแบบฝึกการเขียนสะกดคำจากหนังสือเรียนภาษาไทยของกรมวิชาการ ซึ่งใช้คำในกลุ่มที่เป็นปัญหาของนักเรียน เพื่อให้นักเรียนเกิดการพัฒนาความสามารถในการเขียนสะกดคำในภาษาไทยเพิ่มมากขึ้นและการเขียนสะกดคำที่ถูกต้องย่อมนำไปสู่การเรียนภาษาไทยและการเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ ที่มีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแบบฝึกวิชาภาษาไทยเรื่องการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านกะเตียด ตำบลสองคอน อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดอุบลราชธานี ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านกะเตียด ตำบลสองคอน อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดอุบลราชธานี โดยใช้แบบฝึกวิชาภาษาไทยเรื่องการเขียนสะกดคำ

สมมติฐานการวิจัย

แบบฝึกวิชาภาษาไทยเรื่องการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านกะเตียด ตำบลสองคอน อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดอุบลราชธานี มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

ขอบเขตของการศึกษา

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2565 ของโรงเรียนบ้านกะเตียด ตำบลสองคอน อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดอุบลราชธานี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 ผู้วิจัยสุ่มนักเรียนมา จำนวน 25 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) (ศุภวัฒนาการ วงศ์ธนวุธ และพิรสิทธิ์ คำนวนศิลป์, 2552) ซึ่งเป็นห้องเรียนที่มีนักเรียนมีปัญหาด้านเขียนสะกดคำมากที่สุด โดยพิจารณาได้จากการตรวจแบบฝึกหัด การเขียนตามคำบอก การเขียนเรียงความ เป็นต้น

2. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 โดยใช้ระยะเวลาในการทดลองวันละ 1 คาบเรียน รวม 10 คาบเรียน โดยใช้เวลานอกเวลาเรียนในช่วงเวลาพัก วันละ 50 นาที

3. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

คำที่ใช้ในการจัดทำแบบฝึกเป็นคำจากหนังสือเรียนสาระการเรียนรู้ภาษาไทย หลักการใช้ภาษา วรรณคดีและวรรณกรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งได้คัดเลือกและเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญดังนี้

- 1) การใช้รูปวรรณยุกต์
- 2) การใช้ ช, ทร
- 3) การใช้บัน และ รร (ร หัน)
- 4) คำพ้องเสียง
- 5) คำประวิสรรชนีย์

วิธีดำเนินการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1) แบบฝึกวิชาภาษาไทยเรื่องการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 14 แบบฝึก

2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์เรื่องการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ

2. การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

แบบฝึกวิชาภาษาไทยเรื่องการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านกะเตี้ยต ตำบลสองคอน อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดอุบลราชธานี มีขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพ ดังนี้

1) ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เกี่ยวกับมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น สาระการเรียนรู้และผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปีของชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และคู่มือครูภาษาไทยและแบบเรียนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

2) ศึกษาเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำ รวมทั้งวิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำ

3) ผู้วิจัยคัดเลือกคำที่นักเรียนมักเขียนสะกดคำผิด จากหนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐานภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เพื่อนำมาสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำ

4) นำแบบฝึกที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 คน ซึ่งผู้เชี่ยวชาญมีประสบการณ์ในการสอนวิชาภาษาไทยไม่ต่ำกว่า 4 ปีทุกคน เพื่อพิจารณาความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC) และให้ข้อเสนอแนะ

5) นำข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น

6) พิมพ์แบบฝึกฉบับทดลอง

7) นำแบบฝึกไปทดลอง (try-out) ไปทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จากนั้นนำผลการทดลองมาวิเคราะห์คุณภาพแบบฝึกวิชาภาษาไทยเรื่องการเขียนสะกดคำ เพื่อหาประสิทธิภาพให้ได้ตามเกณฑ์ 80/80 กล่าวคือ ระดับประสิทธิภาพของใบงานที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ คิดได้จากคะแนนปฏิบัติระหว่างเรียนรวมกัน และคะแนนสอบหลังการใช้แบบฝึก เรื่องการเขียนสะกดคำ โดยกำหนดค่าประสิทธิภาพเป็น E_1 (คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละจากทำแบบทดสอบระหว่างเรียนด้วยใบงาน) E_2 (คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละจากการทำแบบทดสอบหลังเรียนจนจบบทเรียนทั้งหมด)

3. รูปแบบการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็น แบบกลุ่มเดียวสอบก่อนและหลัง (one-group pretest posttest design) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538, หน้า 248-249) สามารถเขียนสัญลักษณ์แทนแบบแผนการวิจัยได้ ดังนี้

E	O_1	X	O_2
-----	-------	-----	-------

เมื่อ E หมายถึง กลุ่มทดลอง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

X หมายถึง การทดลองการใช้แบบฝึกเรื่องการเขียนสะกดคำ

O_1 หมายถึง การทดสอบวัดผลเรื่องการเขียนสะกดคำ ก่อนการทดลอง

O_2 หมายถึง การทดสอบวัดผลเรื่องการเขียนสะกดคำ หลังการทดลอง

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

งานวิจัยนี้เริ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง นั่นคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 25 คน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง สถานที่เก็บรวบรวมข้อมูลโรงเรียนบ้านกะเตียด ซึ่งแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นแบบทดสอบประเภทปรนัย แบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อต่อ 1 ชุด และจัดทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งหมด 25 ชุด โดยมีการจัดการสอบออกเป็น 2 ช่วง คือการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยแบ่งการวิจัยออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่

1) วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ร้อยละ (%) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

สูตรการคำนวณหาค่าเฉลี่ย (\bar{X})

$$(\bar{X}) = \frac{\sum x}{n}$$

สูตรการคำนวณหาค่าร้อยละ (%)

$$\text{ร้อยละ} = \frac{\text{ตัวเลขที่ต้องการเปรียบเทียบจำนวนทั้งหมด}}{\text{จำนวนทั้งหมด}} \times 100$$

สูตรการคำนวณหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum(x-\bar{x})^2}{n-1}}$$

2) วิเคราะห์เพื่อตอบวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านกะเตียด ตำบลสองคอน อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดอุบลราชธานี โดยใช้แบบฝึกวิชาภาษาไทยเรื่องการเขียนสะกดคำ โดยใช้สถิติในการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียน ได้แก่ ค่าสถิติทดสอบที (t-test) แบบ Dependent

สูตรการคำนวณสถิติทดสอบที (t-test)

$$t = \frac{\bar{x} - \mu}{\frac{s}{\sqrt{N}}} \quad \text{เมื่อ } df = n-1$$

3) การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของแบบฝึกวิชาภาษาไทยเรื่องการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จากสูตร E_1/E_2 ดังนี้

สูตรที่ 1

$$\text{เมื่อ } E_1 = \frac{\sum x_1 \times 100}{N \times A}$$

สูตรที่ 2

$$\text{เมื่อ } E_2 = \frac{\sum x_2 \times 100}{N \times B}$$

6. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมายเพื่อความเข้าใจ ผู้วิจัยขอแนะนำสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

E_1 หมายถึง ประสิทธิภาพกระบวนการ

$\sum X_1$ หมายถึง ผลรวมของคะแนนที่ได้จากการวัดระหว่างเรียน

N หมายถึง จำนวนนักเรียนทั้งหมด

- A หมายถึง คะแนนเต็มของแบบวัดระหว่างเรียน
 E_2 หมายถึง ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
 $\sum X_2$ หมายถึง ผลรวมของคะแนนที่ได้จากการวัดหลังเรียน
 B หมายถึง คะแนนเต็มของแบบวัดหลังเรียน

ผลการวิจัย

วัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 1 เพื่อพัฒนาแบบฝึกวิชาภาษาไทยเรื่องการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านกะเตียด ตำบลสองคอน อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดอุบลราชธานี ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ผลการวิจัย พบว่า การพัฒนาแบบฝึกวิชาภาษาไทยเรื่องการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านกะเตียด ตำบลสองคอน อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดอุบลราชธานี และการทดลองใช้ปรากฏผลลัพธ์ คือ สามารถหาประสิทธิภาพได้ 81.30/82.04 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/80

วัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 2 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านกะเตียด ตำบลสองคอน อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดอุบลราชธานี โดยใช้แบบฝึกวิชาภาษาไทยเรื่องการเขียนสะกดคำ ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนสะกดคำของนักเรียน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การทดสอบสมมติฐานการวิจัย

1. สมมติฐานการวิจัย

แบบฝึกวิชาภาษาไทยเรื่องการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านกะเตียด ตำบลสองคอน อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดอุบลราชธานี มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

2. สมมติฐานทางสถิติ

$$H_0 \mu > K$$

$$H_1 \mu < K$$

3. ผลการทดสอบสมมติฐาน

ผลการทดสอบทางสถิติ 81.30/82.04

คะแนนทดสอบก่อนเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 = 81.30

คะแนนทดสอบหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 = 82.04

อธิบายได้ว่า ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนสะกดคำของนักเรียน เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง “การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำโดยใช้แบบฝึกสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านกะเตียด ตำบลสองคอน อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดอุบลราชธานี” อภิปรายผลได้ดังนี้

ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนสะกดคำของนักเรียน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากภาษาไทยที่สร้างขึ้นด้วยการผ่านขั้นตอนอย่างเป็นระบบ โดยเริ่มจากการศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกทักษะ พร้อมวิเคราะห์ปัญหาที่พบในงานเขียนต่าง ๆ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จากอาจารย์ภาษาไทยที่สอนวิชาการเขียนเพื่อรวบรวมปัญหาข้อมูล จากนั้นผู้วิจัยจึงนำประเด็นปัญหามาสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทยโดยแบบฝึกทักษะแต่ละชุดมีองค์ประกอบดังนี้ คือ คำชี้แจงในการใช้ใบความรู้ และกิจกรรมที่หลากหลาย ผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากอาจารย์และผู้เชี่ยวชาญ อย่างละเอียดโดยผู้เชี่ยวชาญแนะนำให้เพิ่มจำนวนคำที่นำมาใช้ในการสร้างแบบฝึกทักษะให้มากยิ่งขึ้น เขียนหัวข้อให้ชัดเจน เข้าใจง่ายขึ้น ให้แบบฝึกแต่ละชุดมีรูปแบบกิจกรรมที่หลากหลายขึ้น และผู้วิจัยได้ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะจนมีคุณภาพ ก่อนที่จะนำไปทดลองกับกลุ่มทดลอง และตรวจเก็บคะแนนไว้พร้อมทั้งปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องที่พบก่อนจะนำมาใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง สอดคล้องกับการศึกษาของ พรพิมล ชูสอน และศิริวรรณ ภูงามดี (2563) เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกทักษะการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) พัฒนาแบบฝึกทักษะการเรียนรู้ภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 (2) พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 87.02/87.13 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ คือ 80/80 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สูงขึ้น มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 87.13 และสอดคล้อง วิระวรรณ สุภานันท์ (2564) ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบ

ฝึกทักษะการอ่านคิดอย่างมีวิจารณญาณ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะการอ่านคิดอย่างมี
วิจารณญาณ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มีค่าเท่ากับ 80.13/80.16 และผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนของนักเรียนหลังใช้แบบฝึกสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ .05

และสอดคล้องกับการศึกษาของ ณัฐนิชา ศรีโพธิ์ และสิริพัชร์ เจษฎาวิโรจน์
(2565) ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องคำราชาศัพท์
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดทาสะอานบูรณะสินอนุสรณ ที่สอนโดยไช
หนังสือแบบฝึกทักษะ ผลการวิจัยพบว่า (1) หนังสือแบบฝึกทักษะวิชาภาษาไทย เรื่องคำ
ราชาศัพท์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพที่ 80.92/81.15 (2) ผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องคำราชาศัพท์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่สอนโดย
ไชหนังสือฝึกทักษะ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ .05 (3) ความพึงพอใจ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการสอนโดยไชหนังสือแบบฝึกทักษะวิชาภาษาไทย
เรื่องคำราชาศัพท์ อยู่ในระดับมากที่สุด

เอกสารอ้างอิง (References)

- กรมวิชาการ, กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน
พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
ประเทิน มหาจันทร์. (2539). *การสอนอ่านเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
ณัฐนิชา ศรีโพธิ์ และสิริพัชร์ เจษฎาวิโรจน์ ณัฐนิชา ศรีโพธิ์. (2565). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องคำราชาศัพท์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
โรงเรียนวัดทาสะอานบูรณะสิน อนุสรณ ที่สอนโดยไชหนังสือแบบฝึกทักษะ.
วารสารการบริหารนิติบุคคลและการบริหารท้องถิ่น. 8(11), 174-184.
ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538). *หลักการวิจัยทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ :
ศึกษาพรจำกัด.
พรพิมล ชูสอน และศิริวารรณ ภูงามดี. (2563). การพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำ
พื้นฐานภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกทักษะการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. *Journal of Buddhist Education and Research :
JBER*. 6(2), 61-72.

- วิระวรรณ สุภานันท์. (2564). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านคิดอย่างมีวิจารณญาณ
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
ครูสภาวิทยากร : Journal of Teacher Professional Development. 2(3),
51-64.
- ศุภวัฒนาการ วงศ์ธนวิสุ และพีรสิทธิ์ คำนวนศิลป์. (2552). *สถิติพื้นฐานเพื่อผู้บริหาร
ท้องถิ่น*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ส. เอเชียเพรส.
- สุนันทา โสรัจจ์. (2538). การสำรวจความสามารถทางการเขียนสะกดการันต์ การศึกษา
มูลเหตุแห่งการเขียนผิดและแนวทางในการแก้ปัญหาเรื่องการเขียนสะกดการันต์ผิด
ของนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัย. *รายงานการวิจัย. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*.
- อัจฉรา ชิวพันธ์. (2538). *กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ในชั้นประถมศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 6).
กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.